

Sygn. akt VIII U 1409/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2016 r. w Gliwicach

sprawy J. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 12 sierpnia 2015 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. K. prawo do emerytury począwszy od dnia 18 sierpnia 2015 roku.

(-) SSR del. Renata Stańczak

Sygn. akt VIIIU 1409/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12.08.2015r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. K. (K.) prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż ubezpieczony nie udokumentował wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a jedynie 4 lata, 10 miesięcy i 0 dni.

Ubezpieczony w odwołaniu od niniejszej decyzji wskazał, iż się z nią nie zgadza, gdyż w okresie od 11.05.1978 roku do 31.10.1993 roku w (...) Przedsiębiorstwie (...) i od 2.11.1993 roku do 31.08.2001 roku w spółce (...) pracował jako mechanik, a praca wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w kanałach remontowych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. Jednocześnie organ rentowy dodał, iż do pracy w warunkach szczególnych nie uwzględnił zatrudnienia ubezpieczonego w następujących okresach:

- od 11.05.1978 roku do 31.10.1993 roku w (...) Przedsiębiorstwie (...), gdyż zakład pracy powołuje się na poz.14 w dziale XIV, gdzie figuruje stanowisko ślusarz – monter silników spalinowych oraz na poz.16 – mechanik samochodowy zatrudniony wyłącznie w kanałach remontowych,

- od 2.11.1993 roku do 31.12.1998 roku w spółce cywilnej (...)w G., gdyż zakład pracy nie powołał się na Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony J. K. urodził się w dniu (...), na dzień 1.01.1999r. legitymuje się ponad 25 - letnim okresem składkowym i nieskładkowym, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

W dniu 4.08.2015r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał w dniu 12.08.2015r. decyzję zaskarżoną, omówioną na wstępie.

Ubezpieczony ukończył zasadniczą szkołę zawodową o kierunku mechanik - samochodowy.

W okresie od dnia 01.09.1970r. do dnia 30.04.1978r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w G..

W świadectwie pracy z dnia 29.04.1978r. podano, iż ubezpieczony w tym czasie zajmował stanowisko ucznia i mechanika napraw pojazdów samochodowych.

Okres od 1.07.1973 roku do 30.04.1978 roku został zaliczony przez organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych.

W okresie od 11.05.1978 roku do 31.10.1993 roku ubezpieczony był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G..

W świadectwie pracy z dnia 29.10.1993r. podano, iż ubezpieczony w tym czasie zajmował stanowisko mechanika samochodowego.

W świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wystawionym przez (...) Przedsiębiorstwo (...) w upadłości zaznaczono, że w całym okresie zatrudnienia ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace mechanika samochodowego wymienione w wykazie A dział XIV pkt 14 i dział XIV pkt 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 roku.

W okresie od 2.11.1993 roku do 31.08.2001 roku ubezpieczony był zatrudniony w spółce cywilnej (...)w G..

W świadectwie pracy z dnia 31.08.2001r. podano, iż ubezpieczony w tym czasie zajmował stanowisko mechanika samochodowego.

W świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wystawionym przez (...) S.C.w G. zaznaczono, że w całym okresie zatrudnienia ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace mechanika samochodowego wymienione w wykazie A dział XIV pkt 14 i dział XIV pkt 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 roku.

W toku procesu Sąd ustalił, iż (...) Przedsiębiorstwo (...) w G. było dużą firmą budowlaną zajmującą się głównie wykonywaniem różnego rodzaju instalacji na wielkich inwestycjach budowlanych. Było ono podzielone na różne oddziały. Posiadało również własny tabor samochodów osobowych, dostawczych i ciężarowych oraz autobusów i maszyn na podwoziu samochodów ciężarowych, jak dźwigi, w łącznej ilości około 100 sztuk. Były to stare, wysłużone pojazdy, które ze względu na znaczne przeciążenie i fatalny stan dróg oraz konieczność dojazdu drogami terenowymi

na budowy, ulegały częstym awariom. Charakter zakładu wymuszał pozostawanie pojazdów w ciągłej sprawności i gotowości do użycia. Z tego też względu w przedsiębiorstwie tym był wydzielony osobny dział zajmujący się wyłącznie utrzymaniem nieprzerwanej sprawności i gotowości do pracy wszystkich tych pojazdów. Dział ten był oparty na warsztacie remontowym, który zajmował się naprawami tych pojazdów. Warsztat ten był wyposażony w 4 kanały remontowe. W warsztacie tym początkowo pracowało się na 2 zmiany, potem na jedną. Konstrukcja naprawionych samochodów w tych czasach wymuszała aby większość prac naprawczych była prowadzona z poziomu kanałów remontowych. Bywało tak, że takie podzespoły jak silniki były wymontowywane w kanale, a następnie były naprawiane na warsztacie w tym samym budynku, co kanały, bądź odwożono się go do specjalistycznego zakładu naprawczego w O.. Ubezpieczony świadczył prace jedynie w kanałach. Nie zajmował się naprawą pomp wtryskowych, wtryskiwaczy i gaźników, bo to było robione na osobnym stanowisku. Nie wykonywał też pracy blacharza. Warunkami szkodliwymi na tym stanowisku pracy było narażenie na oddziaływanie spalin, paliwa, olejów i innych płynów eksploatacyjnych, a także smarów oraz hałas pochodzący od pracujących silników.

Z dokumentacji płacowej ubezpieczonego wynika, że wypłacano mu dodatek szkodliwy.

W okresie od 1.12.1984 roku do końca 1986 roku ubezpieczony świadczył pracę na stanowisku magazyniera.

W okresie od 2.11.1993 roku do 31.08.2001 roku ubezpieczony był zatrudniony w spółce cywilnej (...)w G., która powstała wskutek przekształcenia wcześniejszego zakładu pracy. Ubezpieczony w dalszym ciągu świadczył pracę mechanika samochodowego. Podczas tego zatrudnienia ubezpieczony faktycznie wykonywał taką samą pracę co w okresie wcześniejszym, czyli stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę mechanika samochodowego wyłącznie w kanałach remontowych.

Razem z ubezpieczonym w spornych okresach pracowali B. G. i M. U.. Pierwszy wykonywał pracę w kanałach remontowych i warsztatach jako mechanik samochodowy, a drugi świadek był kierowcą samochodu ciężarowego..

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego, akt tut.Sądu o sygn.VIIIU 1593/14, zeznań świadków B. G. i M. U. oraz zeznań ubezpieczonego (protokół elektroniczny z rozprawy z dnia 30.11.2015r. czas 00:09:30 – 00:36:42, z dnia 18.01.2016r. czas 00:01:44 – 00:14:28).

Sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków oraz ubezpieczonego, gdyż były one rzeczowe, szczegółowe, logiczne, zasadniczo zgodne ze sobą, a nadto znajdują potwierdzenie w dokumentacji osobowej odwołującego. Świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym w spornych okresach jego zatrudnienia i stąd niewątpliwie posiadają szczegółową wiedzę na temat miejsca i charakteru wykonywanej przez ubezpieczonego pracy.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego J. K. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015r., poz. 748) prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948r., który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31.12.1998r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa,

W myśl § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Okoliczność sporna w rozpoznawanej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego na dzień 01.01.1999r. wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

W wykazie A, dziale XIV, poz.16 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. wymienione zostały prace – „ wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych”.

W ocenie Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowe jednoznacznie wykazało, że ubezpieczony przez cały okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G., to jest od dnia 11.05.1978 roku do 31.10.1993 roku świadczył pracę, o której mowa powyżej, za wyjątkiem okresu od 1.12.1984r.do końca 1986r., kiedy to pracował jako magazynier. Taką samą pracę ubezpieczony świadczył w spółce (...) w okresie od 2.11.1993 roku do 31.12.1998 roku.

Odwołujący w powyższych okresach spornych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych. Posiadał do tej pracy uprawnienia. Co najmniej przez okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G. otrzymywał dodatek za pracę w warunkach szkodliwych, bo to wynika z dokumentacji płacowej ubezpieczonego.

Okoliczność tę potwierdzają w szczególności zeznania słuchanych w sprawie świadków B. G. i M. U., a także korespondujące z nimi zeznania ubezpieczonego.

Zauważyć też należy, że ubezpieczony przedłożył w organie rentowym za okresy sporne świadectwa pracy w szczególnych warunkach, ale z przyczyn formalnych nie zostały one przez organ rentowy uwzględnione. Nie ma to jednak większego znaczenia dla sprawy, bo fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10.03.1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21.09.1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07.12.2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

W konsekwencji uznania, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych, gdy pozostałe przesłanki prawa do świadczenia były bezsporne, Sąd stwierdził, iż ubezpieczony spełnia wszystkie konieczne warunki nabycia prawa do dochodzonego świadczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 18.08.2015r., tj. od daty urodzin ubezpieczonego, bowiem dopiero z momentem ukończenia 60 roku życia ubezpieczony spełnił łącznie wszystkie warunki niezbędne do przyznania emerytury z obniżonego wieku, wynikające z treści art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (art.129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

SSR del. Renata Stańczak